valada. Üldise rahulolematusega palavaks köetud õhkkonnas võeti vastu 52 resolutsiooni, milles nõutakse palgavähendamist pooldavate ajalehtede ja erakondade boikottimist, loobumist tegevusest organisatsioonides, kes pooldavad palgavähendamist jne. Ms. otsustati palgavõitluse edukamaks jätkamiseks liituda Töölisühingute Keskliiduga.

Kongressil osa kõnelejate poolt tarvitatud toon ning vastuvõetud otsused tekitasid seltskonnas pahameelt õpetajate vastu, keda süüdistati liigses radikalismis ja laskumises poliitikasse. Eriti mõjus selleks kaasa selle osa ajakirjanduse sihikindel rünnak, keda kongressil otsustati boikottida. Tagajärjeks oli õpetajaskonna üksmeele purunemine; 1. okt. kokkuastunud liidu asemikekogu koosolek otsustas radikaalsemad resolutsioonid jätta ellu viimata.

Õpetajaskonna ühisrinnet nõrgendas tunduvalt keskkooliõpetajate eraldumine. Keskkooliõpetajaskond tundis juba mõnda aega tarvet oma üleriikliku organisatsiooni järele. Siiani täitis neid ülesandeid E. Õpet. Liidu juures asuv keskkooliõpetajate toimkond, millise asjaoluga osa keskkooliõpetajaid aga ei tahtnud leppida, kartes, et keskkooliõpetajate erihuvid sel teel jäävad kaitsmata. Seejuures puudus aga üksmeel, kas koonduda täiesti omaette organisatsiooniks või jääda töötama sektsioonina E. Õpet. Liidu juurde. Lõppeks lahendati küsimus siiski esimese mooduse kasuks ja registreeriti möödunud kevadel täiesti iseseisev Eesti Keskkooliõpetajate Kogu, mis praegu edaspidise koostöö asjus E. Õpet. Liiduga läbirääkimisi peab. Õpetajate palgavõitluse äpardumine ning sel puhul esiletulnud teravused aina süvendasid lõhet. Keskkooliõpetajate eeskujul on ka kutsekooliõpetajad hakanud omaette koonduma.

Eesti kroonika 1933, lk. 70